

GERARD JOLING & ZIJN OUDERS

'Dat ik nog single ben, vindt mijn moeder niet leuk'

Sinds zijn burn-out vijf jaar geleden hoeft zanger en presentator Gerard Joling niet meer zo nodig overal bij te zijn. Alleen tegen de leuke dingen zegt hij "ja". Zijn moeder is blij dat hij het ietsje 'rustiger aan doet'. Haar enige zorg: zijn vrijgezellenbestaan.

Heb je nu nog geen vaste vriend?', vraagt mijn moeder geregeld. 'Ach mam, alleen ben ik ook happy', zeg ik haar dan. Het moet ook maar voegen. Ik ben niet eenzaam. Het raam staat open en als er een vogel binnen vliegt, is dat leuk. Zo niet, is het ook prima. Als je ouder wordt, ben je kritischer. Je krijgt altijd iemand met een rugzakje, tenzij je een jochie neemt. Dat wil ik echt niet, ik ben wél 55. Eenmalig kan ik het me voorstellen: ik ben dol op avontuurtjes en geloof ook niet in monogamie. Het vlees is zwak en de verleiding groot. Als ik heel erg verliefd ben, zou ik wel proberen trouw te zijn. Natuurlijk denk ik wel eens na over alleen oud worden, maar ik leef niet met een planning. Dat heb ik nooit gedaan. Het komt wel, zo'n houding heb ik meer. Er is wel eens iemand, maar na een paar maanden ben ik er

weer klaar mee. Die juiste man zit er nog niet tussen. Ik ben een lastpost. Een leuke latrelatie zie ik wel zitten. Net zoals mijn moeder. Ze heeft nu achttien jaar een vriend. 'Ik heb kennis aan iemand', zei ze twee jaar na het overlijden van mijn vader. Ik vond het hé-le-maal niets. Mijn moeder had zo intens met mijn vader samengeleefd en hem zo begeleid naar zijn dood. Een ander kon ik me niet voorstellen. 'Papa heeft zelf gezegd dat ik te jong ben om alleen te blijven', reageerde ze. Al snel was ik blij voor haar. Ze hebben het zo leuk samen."

TWIJFELS

"Ik groeide op in een burgerlijk gereformeerd gezin met een oudere broer en zus. Mijn vader werkte als offsetdrukker. Hij was streng, maar ook een gezelligheidsdier. Achteraf gezien kon er best veel. Verjaardagen en Sinterklaas werden groots gevierd. Mijn moeder had er een baantje in de huishouding bij, zodat ze dat soort dingen konden doen. Wilden we iets wat ze echt niet konden betalen, dan moesten we het zelf verdienen. Ik had een krantenwijkje."

BROER WERD DOMINEE

"Het geloof beheerste niet ons leven, maar we moesten wel zondags óf naar de kerk óf de zondagsschool. Tot mijn vader het geloof maar geldklopperij vond en er afscheid van nam. Ik was allang blij; met die kerk had ik niets. Dat ik op jongens viel, is ook nooit een probleem geweest. Misschien omdat ik het huis al uit was toen ik uit de kast kwam. Mijn moeder gaat nog steeds naar de kerk. Mijn vader vond dat ze moest gaan als ze zich er goed bij voelde en er kracht uithaalde. Dat gaf helemaal geen strijd. Mijn broer is dominee geworden.

Geloof speelt dus nog steeds een belangrijke rol in de familie. Als kind geloofde ik in God. De bijbel kende ik zowat uit m'n hoofd. Ik heb alleen mijn twijfels. Als ik me klote voel, dan prevel ik wel: 'Alsjeblieft God, sta me bij.' Dat zit erin. Ik geloof dat er iets is en wil óók dat er iets is, maar ik kan het me niet voorstellen. Als ik alle ellende op de wereld zie veroorzaakt door het geloof, dan denk ik: waar is die God dan?"

PER SE BEKEND

"Wat er van mij terecht moest komen, daar maakten mijn ouders zich zorgen over. Ik stopte met de lts en ging werken. Ze waren het er helemaal niet mee eens, maar ik moest en zou bekend worden. Op school zei ik al dat ik een ster zou worden. Door die stoere jongens werd ik dan vierkant uitgelachen. Ik werkte in de horeca en voor modellenbureaus, deed commercials voor alle grote modemerken. Met zo'n klus verdiende ik 1.200 gulden op een dag. Mijn ouders zagen dat ik toch wel iets goed deed. Mijn geld ging alleen op aan kleding, een brommer en een autootje. Altijd stond ik in de min. Met geld moest ik leren omgaan. Zingen was mijn grootste ambitie. Toen ik in 1984 de voorronde van de 'Soundmixshow' won en in de finale derde werd, veranderde mijn leven compleet van de ene op andere dag. Ik was bekend."

DAPPER

"Mam, ga lekker naar de kapper en de schoonheidsspecialist", zeg ik geregeld. Ik vind het fijn om haar te verwennen. Ze gaat ook wel eens mee op vakantie. Mijn vader heeft korter van mijn succes kunnen genieten. Twintig jaar geleden overleed hij. Binnen een jaar glipte hij langzaam van ons weg. Hij had zware hartklachten ▶

‘Ik wilde zijn dood niet accepteren’

en zou geopereerd worden. Op dat moment bleek dat hij ook prostaatkanker had. Dat laatste jaar ging ik vaak naar hem toe, ondanks dat ik het heel druk had. Twee keer per dag belde ik mijn moeder. Dat hij thuis opgebaard lag, vond ik verschrikkelijk. Alle drie zouden we tot zijn begrafenis een nacht bij mijn moeder slapen. Ik kon het niet. Ik wilde zijn dood ook niet accepteren. Dat mijn moeder hem nog een kus gaf en een plukje haar afknipte, wilde ik niet zien. Jeetje, wat ben jij toch een dapper wijf, dacht ik. En nog hoor. Ze woont zelfstandig en doet van alles. Kritiek geeft ze me geregeld. Als ik in ‘Geer en Goor’ een boer heb gelaten, reageert zij met ‘Had het nu niet iets anders gekund?’ Ze vindt het ordinair en niet kunnen.”

NIET VEEL NODIG

“Met mijn moeder bespreek ik veel. Vijf jaar geleden heb ik een burn-out gehad en dat vond ze moeilijk. Ik heb heel stoer gedaan, want ik wilde haar niet belasten. Maar soms durfde ik de bühne niet meer op. Ik deed veel te veel dingen tegelijk: de Toppers, tv-programma’s en optredens in het land. 27 jaar had ik continu gewerkt. Ik wilde niets missen en overal bij zijn. Met anti-

depressiva heb ik dat jaar de Toppers kunnen doen. Dat ik niet eerder in elkaar was gestort, verbaasde mijn moeder. Die burn-out heeft me veranderd. Ik hóef ook niet alles te doen, ben financieel onafhankelijk. Ik ben niet materialistisch ingesteld; heb geen duur horloge, geen patserige auto, woon in een twee-onder-een-kap-

woning. Misschien heeft dat met de opvoeding te maken. We hadden het thuis niet breed. Als ik hardloop langs het strand, ben ik de gelukkigste mens op aarde. In principe heb je ook niet zoveel nodig. Laatst zag ik van die

oude kopjes bij mijn moeder. ‘Oh mam, hoe kom je daaraan?’, zei ik enthousiast. Geweldig vond ik ze. Ik mocht ze zo meenemen. Zo ben ik ook. Neem maar mee als je iets leuk vindt in mijn huis. Of het moet emotionele waarde hebben. Ik hang aan mijn platencollectie en fotoalbums.”

OMGAAN MET KRITIEK

“Mijn vader hield alles van mij bij; nam tv-programma’s op en maakte plakboeken. Sinds zijn overlijden is er niets meer bijgekomen. Mijn moeder hecht er geen waarde aan. Ze is wel heel trots. ‘Niet omdat je mijn kind bent, maar kind, wat kun je toch goed zingen’, zegt ze na een optreden. Bij de Toppers zat ze vorig jaar alle drie de dagen in de koninklijke loge. Ze geniet volop. Met kritiek kan ze lastig omgaan. Daar ben je ook moeder voor. Dat filmpje bij ‘RTL Boulevard’ laatst in die sigarenbar in Rio de Janeiro vond ze verschrikkelijk. Ik was er op vakantie met vrienden en had gedronken. We zaten te dollen en zetten een filmpje op Instagram. ‘RTL Boulevard’ pikte het op en zond het uit. Dan hangt ze direct aan de lijn en leg ik uit hoe het wel zit. Het is heel makkelijk om slecht over iemand te praten. Ik heb een fantastisch mooi leven, word goed betaald, geniet ervan, maar ik ben ook kwetsbaar. Mij maakt het geen bal uit wat ze zeggen, maar mijn moeder wil ik ertegen beschermen.” ■

Moeder

naam: Jannie Joling (85) • **relatie:** was getrouwd met Herman Joling (op 70-jarige leeftijd overleden) • **kinderen:** Gerdi (61), Willem (58) en Gerard (54) • **beroep:** huisvrouw en hulp in de huishouding • **beroep vader:** offsetdrukker

Zoon

naam: Gerard • **relatie:** single • **kinderen:** geen • **werkzaam als:** zanger en presentator van o.a. ‘Sterren Dansen op het IJs’, ‘Popstar’, ‘Sterren Springen’, ‘Alles mag op Vrijdag’, werkt mee aan ‘Geer en Goor’, ‘Beat It’ en vele andere programma’s.